Epistola II. D. N. N. JOHANNES COCCEJUS

S. P. Vir Excellentissime.

Nondum totus ad vos reversus sum. Quanquam enim
hic corpore sum, tamen jucunditas illa ~~tabi~~ optimæ
conversationis, quæ mihi cum T. C.te fuit, animum
meum ~~defixum~~ fixum apud vos ~~habet~~ tenet. Nec minus
illius imperturbatæ tranquillitatis, ~~te~~ quasi isthic
~~expers~~ utebar, desiderio torqueor. Cujus in locum
moeror, timor et angor de publica re et Ecclesia tum
vicina tum nostra successit. Nuper Verdæ,
(oppidum est Episcopale quarto hinc distans lapide)
idolomania Pontificia restituta est. Monasteria
diœceseos nostræ jam jam occupabuntur. Stadæ
res eodem modo agitur. Discedendum iis, qui ~~pontifi-~~
~~ciam religionem amplecti nolunt~~ ista sacra aspernantur.
Mirum, si nos intacti essemus. Executores Cæsarei
Decreti ~~editi~~ sunt Verdæ, Episcopus Osnabruggensis et quidam
Nobilis. Ab iis venit, qui edictum afferret, quo jube-
bantur, qui quicquam Ecclesiasticorum bonorum haberent,
se sistere ratione reddituri. Magistratus noster
noluit affigi. Missum ~~idest~~ denuo, tandem ~~ad~~ valvis
Curiæ affixum, sed non diu ibi hæsit. ~~Misit Senatus~~
Ad eos scripsit Senatus, nihil se habere bonorum
Ecclesiæ ~~spiritualium~~, quod non ante Passaviensem pacificatione
possedit. nec sibi in animo esse, eam causam coram illis
disceptare. Hic Tillius accit quosdam de magistra-
tu nostro, suadet, aliquid tamen concederemus.
Addit, non fieri sibi simile, quod tam antiqua sit
nostra ~~Poss~~ possessio, quandoquidem post id tem-
poris Pontificius nobis fuerit ArchiEpiscopus.
Ad quæ nostri; Nihil nobis invitis cum ArchiEpisco-
po negocii esse. Denique, ut faciliores haberet nostros,
pagis nostris menstruas de pensione remittit
mille ducentos florenos. Vocati exinde
Senatus ~~ad eo ab Ex~~ à Commissariis ad audi-
endam sententiam. Additum, Pacificationem Passa-
viensem ad nos non pertinere, qui non status
Imperii, sed subditi ArchiEpiscopi essemus. Re-
sponsum à nostris, quia de statu et libertate nobis
quæstio moveatur, satisfacturos si tempus detur.

quamquam coram ipsis, ut judicibus, eâ de re litigare
non teneantur. Interim et Canonici ab iisdem voca[ti]
nullis eorum postulatis conscientiae adversis voluerunt
subscribere, jussique sunt ~~et~~ usque ad aliud tempus bona
ea retinere et curare. Hactenus processum est.
+ ad tempus Restat, ut aut ab incepto + desistant, aut vi expe[ll]
antur. Ad quam pellendam ~~in~~ uti comparati simus, n[on]
attinet dicere. Deus vero ipsorum consiliis ~~[illegible]~~
molitionibusque successum neget! Me quod attinet, p[ost]
quam a vobis discessi, prospero sum et jucundo u[sus]
itinere. In eo allocutus sum D. Sickema, ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ et D. Gomarum, utriusque
expertus summam humanitatem et comitat[em]
~~(qua virtute nihil est quod magis ornet om[nem]~~
~~dignitatem)~~ hujus etiam ~~beneficentiam~~ munifice[nti]
am. Donavit enim me Kimchi commentariis
in psalmos. Postquam Brielam veni, diu carui
libris meis, quos ante dies paucos demum
accepi. Nec nondum constitui meum, quid
studiis potissimum ~~[illegible]~~ hac hieme tractem,
~~[illegible]~~ Vix puto me posse serio stud[ere]
priusquam ibi locum sum, ubi uni rei et certae
sit incumbendum. ~~[illegible]~~ Dum nescimus, in qua
parte mundis futuri simus, nihil certi habemus, c[ui]
nos dedamus. Ita, ut quaeque se offerunt, omnia
~~[illegible]~~ figimur. quae res ~~apprime~~ imprimis est inutilis. ~~Ut~~ Fi[t]
enim hoc modo, ut multa degustemus ~~nulla~~ re[cte]
ante satietas nobis obrepat, quam, quid in
singulis sit boni perceperimus. Deo aliter
quam Deo visum fuerit. Excell. T. adjicio exem
plum, quod ~~reliquerim~~ opusculi mei, quod re
quiram hospiti meo, ut et alterum, quod pr
Tulli D. no. Amesio facile traditum ~~[illegible]~~ iri spero.
Cum explicarem Vetus testamentum incidi in libr[um]
Esther. Ejus libri c. 2. v. 5. invenio. [illegible] in Targum
~~[illegible]~~ dici pro [illegible]. Unde sane liquet, quam
fuerit usurpare ἕτοιμος pro μέλλων, quod
non semel in N. T. fieri. Ejusdem ~~[illegible]~~ capitis v. 14. dic[...]

#

Epiſtola III.

DANIELI HEINSIO IOHANNES COCCEJUS.

Nobiliſſime Vir,

Quum miſſu Senatûs noſtri Hagam proficiſceretur Syndicus noſter, inq; ejus comitatu eſſet, cui literas rectè dare poſſem, cognatus meus, nefas duxi & pene crimen, tam bellam occaſionem Tui ſalutandi prætermittere. Ea enim fuit in me humanitas Tua, cujus viva imago animo meo perpetim obverſatur, quæ pudorem mihi innatum adeò vicit, expulit, exterminavit, ut, quanquam nihil haberem, de quo ſcriberem, tamen quò minus ſaltem amorem, obſervantiam, deſiderium Tui literis profiterer, nullam mihi ſim paſſus cogitationem obſtare. quod licet ego faciam fortaſſe nimis fidenter atq; importunè, culpam tamen in me nullam eſſe, ſed, quicquid id eſt indecori, Tuæ, vir excellentiſſime, comitati imputandum [illegible] Equidem cùm an[illegible]

[illegible] quantum in me

[illegible]bandos duxiſſem;

[illegible]ret, eximiè

[illegible] id me omni

[illegible]llexi, ne in

[illegible]desq; & præ[illegible]

[illegible]endum non

[illegible] deſunt.

[illegible]tem aſſli[illegible]

[illegible] hoc mihi

[illegible]laudabilis

[illegible] iſta ſue[illegible]

[illegible]rſatio,

[illegible]mmu[illegible]

[illegible] tranquil[illegible]

[illegible]nunc quo[illegible]

[illegible]um ſoletur

[illegible]amen velle

quamquam corã ipsis, ut judicibus, ea de re litigare
non teneantur. Interim et Canonici ab iisdẽ vocati
nullis eorũ postulatis conscientiæ adversis voluerunt
subscribere, jussiq; sunt ~~ad~~ usq; ad aliud tempus bona
eo retinere et curare. Hactenus processum est.
Restat, ut aut ad incepta† desistant, aut vi expe[lli]
antur. Ad quã pellendam ~~in~~ uti comparati simus, n[on]
attinet dicere. Deus verò ipsorũ consiliis ~~...~~
molitionibusq; successum neget! Me quod attinet, p[ost]
quam à vobis discessi, prospero sum et jucundo u[sus]
itinere. In eo allocutus sum D. Sixtinum, ~~...~~
~~...~~ et D. Gomarum, utriusq;
expertus summam humanitatem et comitat[em]
~~...~~
~~dixit~~ # In Targum est וקרי לה בשמא ונקראה בשמה
am חרבא וכרבא. Nu, quæso, quid aliud est quam
nomẽ† expressũ et literis consignatũ. ~~...~~
†puellæ ואמאי
~~...~~ vs. 7. est בְּרַת אֲחָבוּי. Doce me,
obsecro, quid est וְאֲמַאי. Versu 9. elegan[ter]
filiis nominũ septem puellarũ ex septẽ dierũ
creationis operibus. Vel me quidã interpres
docuit, ut et hoc vs. 11. חֲדַבְּבִין esse idẽ
quod כֶּלֶב, quod tamẽ nostra regio pra[e-]
terea. Idem vs. 12. pro ברכה legit
בִּסְעַדָה. quod sine dubio est stadie.
Sed alterũ אנפכנין quale aroma au[t]
~~...~~ unguentũ sit penitus ignoro.

ad annum 1629. Octo[bris]

† ad tempus

Cum
Esth...
~~...~~ dici pro ...
fuerit usurpari ετοιμος pro ...
no semel in Vet. fœdere. Ejusdem ~~...~~ p.
#